

რედაქცია

რედაქცია მდებარეობს ქუჩაზე, რომელიც მიმდინარეობს თ. ლუარსაძის ქუჩის სახელით, № 2.

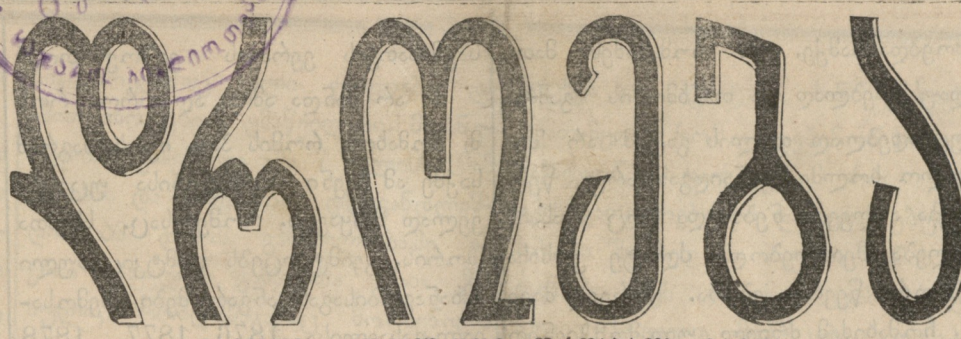
ხელის-მოწერა

„დროება“... რედაქციაში გადამცემი...
„დროება“... რედაქციაში გადამცემი...
„დროება“... რედაქციაში გადამცემი...

„დროება“... რედაქციაში გადამცემი

წელიწადში 6 თვეს. ზოგჯერ...

„დროება“... რედაქციაში გადამცემი...
„დროება“... რედაქციაში გადამცემი...
„დროება“... რედაქციაში გადამცემი...

გამოცემის უფლებად მფლობელის ბარათი.

უფრო მეტიც...
უფრო მეტიც...
უფრო მეტიც...

დროება... რედაქციაში გადამცემი...
დროება... რედაქციაში გადამცემი...
დროება... რედაქციაში გადამცემი...

დროება... რედაქციაში გადამცემი...
დროება... რედაქციაში გადამცემი...
დროება... რედაქციაში გადამცემი...

დროება... რედაქციაში გადამცემი...
დროება... რედაქციაში გადამცემი...
დროება... რედაქციაში გადამცემი...

ზარასკეცს 19 სექტემბერს
ქართული სცენის მოქმედებები
თავის დარღვევა...
გვთხოვს წარმოდგენილი იქნება

ფერი ფერს—გაღლი ღმერთს
კომედია სამ-მოქმედებად, ცვლილებებით,
თარგმანილი ა. შიშინაძისაგან.

II
სოლი თუ გინდა ეს არი!
ვინაღობი ერთ მოქმედებად 3. აბა-
შიძისა.

ბილეთები ისყიდება არწრუნის თე-
ატრის კასნაში და აზნაუროვის მაღა-
ზიაში.

დასაწყისი საღამოს 7 1/2 საათზე.

ტელეგრაფები

(ხელთა შორის საგანგებო)

კომპოზიციური, 16 სექტემბერს. გუ-
შინ ნეგაზე გადაიწვა თივით დაცვი-
თული ასიოდ ბანქაში, წარადი დიდ-
მაღალა.

დროების ფელტონი, 18 კენკნისთვე

სიცა. *)

ხევი იმყოფება ერთი პატარა სო-
ფელი, რომელიც არწივის ბუდესაგან
მიკრულია კლდებზე და მოჭარბებია
იქაურს ცივს ჩრდილოეთის ქარებს
და ზეფებს, რომელიც გაუწყვეტელი
ჩამოდის იმ ადგილებში მაღალის მთე-
ბიდან და არა მცირედს ზარალს აძ-
ლევს იქ მცხოვრებლებს. ამ სოფელსა
ჰქვია სტო. სხვათაშორის იქა სცხოვ-
რებდა ერთი ბებერი დედა-კაცი, თა-
ვის მარტო ერთი შვილით, რომე-
ლიც დარჩენოდა დაქვრივების შემდეგ.
როგორც მოგვსვენებთ, საზოგადოთ
ქვრივის მდგომარეობა ეს დედა-კაცი
— დიდს წვასა და დაგვას იყო.

ზოგი მეზობლების შემწეობით,
ზოგიც თავის მხნეობით, უწილიდა
სახლს და ზდიდა თავისი სახატრელს
შვილს „სიცას“, ასე ეძახდნენ იმ
ბავშვს.

„სიცა“ წამოიზარდა, შეიქნა ვაჟ-
კაცი, მშვენიერის სახით და შეხედუ-
ლობით, მოწიფული, პატიოსანი მუ-
შა ვაჟკაცი. ასე შეუყვარდათ ის თა-
ვის მეზობლებს, რომ სულს არ იჭერ-
დნენ იმისათვის, რადგანაც თითონ
სიცაც ისეთივე იყო და თავის დაუ-
ზარებელი და ვისაც-კი ის დასჭირდებოდა,
თავს გადაზღვებდა იმისათვის.

*) მოსკოვი კაცის ერთი სასულიერო-
განი არის.

ლონდონი, 15 სექტემბერს. იბ-
ლანდიის მიწის მეზობლებს ღირს
მანუშაჰის მოკლე იქმნა თავისი ანგ-
დაცვითი დაგვის გამო. ამ შემთხვე-
ვამ მთელი ინტენსივობა ახდევს, ამბო-
ბენ, მმართველობა სასტიკს დონის-
მიებას მაიღებს სამაწა-წელი ძალ-
დატანების წინააღმდეგობა.

სტამბოლი, 15 სექტემბერს. გერ-
მანის სახელმწიფოთა ელჩებმა დღეს
განცხადეს ნოტა რამდენიმე გარე-
შე საქმეთა მინისტრს, რომელშიც
მტკიცეთ ადგანან წინადადება ნოტაში
გამოთქმულს აწიან ჩვენსაგანის საქ-
მის შესახებ.

ახალი ამბები

ჩვენ გაგვიგონეთ, რომ უმაღლესი
მთავრობის გარდაწყვეტილებით, ბატ.
ჩხორუას საქმე სელ-ახლა უნდა გა-
იჩივს თბილისის სასამართლო პალა-
ტაში.

*)
ახალქალაქიდან გვაცნობენ, რომ
წასრული თვის დამლევს ერთი კვი-

ასე მიდიოდა სიამოვნებით სიცას
ცხოვრება და წარმოუტყმელად ხა-
რობდა საწყალი მოხუცებული დედა,
რომელსაც ერთი სანატრელი ჰქონ-
და, რომ შვილი დაექარწინებინა
და ენახა აღდგენა იმ გვარისა, რომ-
ლის გულისათვისაც მთელი თავისი
კმაყოფილება, ისე სიკვრივით
და წვადგავს გაატარა; მაგრამ რამ-
წამს დაუწყებდა თავის შვილს ამ სა-
განზედ ლაპარაკს, შვილი ჩამოიფხ-
ტამდა თვალზედ ქუდს, ამოიხრებ-
და და უპასუხებდა:

— ძარგია-ლა, დედასი?... აბა ასე
რაილა გეჭირს?... ამ სიტყვებზედ
თოფს წამოაფლებდა ხელს და გასწე-
და მთაში სანადიროთ ჯიხვებზედ, *)
რომლებიც აუარებელი რიცხვი არის
იქ მთებში.

მრთს დღესაც სიცა წამოდგა,
დაამხადა ბანდულები, გადიგდა თო-
ფი მხარზედ და დედას უთხრა:

— მე მთაში ნადირობ წავალ და
ამაღამ დაერჩები, ხეალ დილით გზას
შეუკრამ ნადირებსა და ეგების რამ-
დენიმე ნადირი *) მოგვალა... თო-
რემ სთვლი მოვიდა და ჩვენ-კი
დამარილებული ხორცი არა გვაქს.

— ძარგია-ლა ჩე! უპასუხა დედა,—
მაგანედ მაგალი კაცი ეწმაკის გზას
არის ამოკიდებული, ორანი ცხორანი

*) ჯიხვი—გარეული თხის მკვარი.
**) ნადირსაც ეძახიან ჯიხვსა.

რის განმავლობაში ახალქალაქის
ახლო-მხლო ადგილებში გაუქურ-
დავთ ორი მართლ-მადიდებელთა და
ოთხი სომხების ეკლესია. დამნაშავე-
ნი ვერ დაუჭირათ.

*)
დუშეთიდან გვწერენ, რომ წასრუ-
ლი თვის 11-ს იქ ყოფილს წარმოდ-
გენიდან, ხარჯს გარდა (27 მ. 20 კ.)
შემოსულა სულ 132 მან. 80 კ.

მს ფული გადაუცაოთ იმ შაგირდი-
სათვის, რომლის სასარგებლოთაც ეს
წარმოდგენა იყო გამართული.

*)
სამტრედილიდან გვწერენ: ეხედვით,
რომ ყოველგან დაუკლეს პურის ფასი
და ჩვენ სამტრედილებმა რა დავაშა-
ვეთ, რომ არა გვეშველა-რაო. ბირ-
ვანქას ისევ შვიდ-რვა კაპეკით ჰყი-
დიანო. ამ პურს, თუმცა პირველ
სორტს ეძახიან, მაგრამ მეორესი
არისო. აქვე ფასით პური ხონშიაც
ისყიდება. ორივე ადგილს მეზუ-
რებმა პირი შეპკრეს, რომ შვიდ-
რვა კაპეკ ნაკლებ პური არ გაყე-
ლოთ. ადგილობრივი ზედამხედვე-

ვიყიდოთ და სახამართლოც გვეყოფის
რა დიდი ჯალაბი ჩვენა ვართ?

— არა დედასი, წავალ, თორემ
გული რასმე მიღონდები. როგორ-
ღაცა სთქვა სიცამ, ისე მოიქცა,
მაგრამ საკურველი ეს იყო, რამწამს
პირველ ქედს გადაეყარა, და სოფლი-
დან ვეღარ დაინახა მდინე, ის მაშინ-
ვე, მთის შედგომის მაგივრივ, საითაც
უნდა წასულიყო, თუ მართლა ნა-
დირობას აპირებდა,—ქვეითკენ დაუ-
ბრუნდა და გავიდა ს. სტეფანწმინდას.

აქ მოვიდა თავის ნათლისას, რო-
მელთაც ძალიან გაუხარდათ და იქ
დარჩა საღამომდინ, არავის თავში არ
მოუვიდა რომ ეკითხათ მისთვის ჩა-
მოსვლის მიზეზი, რადგანაც ის არა
იშვიათად დაიარებოდა იმათან.

ს. სტეფანწმინდაში, განაპირებით
ერთი სახლი ზდვას, რომელიც ეკუ-
თვნის ერთს შეძლებულს გლეხ კაცს,
რომელიც თუმცა იქაური მემკვიდრე
არ არის და რაღაცა შემთხვევას გად-
მოუგდია. იმ ქვეყანაში, მაგრამ ათა-
სის გაძვრომ გააძვრომით, იმას მო-
უპოვებია ის ქაშურის მართველობის
დაბალ მქონებლების წყალობა, ამის
მიზეზით ის ყველა სისაძაგლეს ჩაი-
დენს გადაუხდევინებლათ. მითონ ეს
კაცი თუმცა საძაგელის შეხედულო-
ბისა იყო, და პირველსავე ნახვანდ
რაღაც გამოუჩვეველი გრძნობა შე-
გახიზღებდათ იმას, მაგრამ ასეთი ლა-
მანი და ცქრილა ქალი ჰყვანდა,

ლებიც ამას ყურადღებას არ აქცე-
ვენო.

*)
ჩვენ. შევიტყუეთ, რომ ჩვენს ისტო-
რიკოსს თეიმურაზ ბატონიშვილს,
რომლის დაწერილი ძველი დროს სა-
ქართველოს ისტორია უკვე დაბეჭ-
დილია ახალი დროის ისტორიაც
ჰქონია, რომელიც ერთს ბატონიშვი-
ლისგან დასრჩენია, როგორც მემ-
კვიდრეს.

*)
ძანეთიდან გვწერენ, რომ სიღნა-
ლის მახლობლივ სოფ. მაღაროსთან
დასახლებული მაღაქნები სტდილო-
ბენ, რომ მათს მახლობლივ მდგომი
ქართველებიც გაამალაქონო. რამ-
დენიმე ქართველი უკვე გადუბირები-
ათ. მაგ. მათი მღვდელი ქართველი-
აო, რომელიც წინეთ მაღაქნელ
მღვდელთან ყოშილა შაგირდათ, რუ-
სული წერა-კითხვა შეუწავლია და
ახლა ამის სიკვდილის შემდეგ მღვდლო-
ბა მას დარჩაო.

რომ ბევრს მოხვედს დაუფთხო ძილი
იმაზედ ფიქრმა.

მა ქალი არაფერში არ მიემსგავსე-
ბოდა თავის მამას, არც სახით არც
მოყვანილობით და არც ხასიათით;
მამა იყო მელურის გამოქნილის ხა-
სიათით—ქალი კი მხიარული და პირ-
და-პირი, მამა იყო მანჩიჯი—ქალი კი
მშვენიერი და ტანადი.

იქვე სახლთან კალო იყო, რომე-
ლიც გამსებული ხუთოულებით, (ერთ
გვართ აგებული ძნა) და ემგზავსე-
ბოდა პატარა გორაკებიან მინდორს.
იქნებოდა ღამის ცხრა საათი, როდე-
საც ეს ოჯახობა ვახშამზედ დასდნენ,
დაიწყეს პურის ჭამა; ერთბაშათ მოის-
მა ძაღლის ყეფა. სახლის პატრონმა
საჩქაროთ გააგლო თოფს ხელი და
გარეთ გამოჭიდა, მიიარ-მოიარა, მაგ-
რამ რადგანაც ვერა ნახა რა, ისევ
შინ შევიდა და თქვა:

— ძ. ცის ხმაზედ-კი დაიყეფა და არ
ვიცი?

— რაი საკვირველია? შარათ არის
და ხალხი მიდის-მოდის.

— რაილა სიარულისაა, დეთის მად-
ლსა? შუა ღამე იქნება, გააგრძელა
ისევ იმან და ჩამოჰქიდა კედელზედ
თოფი.

ჩქარა გაათავეს ვახშამი, ჩქარა და-
წვენ ყველანი და როგორც მუშა
ხალხმა, ჩქარა დაიძინეს, თუ მხო-
ლოთ ეჩვენებოდნენ დამძინებულათ,
მხოლოთ ყოველის მხრიდან ფშვინ-

„დროების“ კორესპონდენცია

ჯიხაიში, 6 სექტემბერი. მთი კვირა იქნება მის შემდეგ, რაც ერთმა ჩემმა მეზობელმა მაჩვენა და კიდევაც წამიკითხა №159 ვაზეთი „დროებისა“, რომელშიაც, სხვათა შორის, აწერილი იყო ჯიხაიშის გამსესხებელ-შემნახველი ამხანაგობის საქმე, მისი წარმოება, მღ. ჩომახიძის მოქმედება ამ ამხანაგობაში და სხვ. მე, როგორც ამ ამხანაგობის წევრმა დიდი ყურადღება მივაქციე ამ კორესპონდენციის.

მანსვენებული ბ. ლოლობერიძის თაობით, 25 ივლისს 1876 წელსა, გაიხსნა სოფელს ჯიხაიშს გამსესხებელ-შემნახველი ამხანაგობა. წესდებისაგან ამხანაგობამ აღმოაჩინა თვის შორის სამი გამგეობის წევრნი და ექვსი რჩევისა. მათი მოვალეობა გარკვევით არის მოხსენებული წესდებაში. გამგეობის წევრთა რიცხვში აღმოაჩნეული იყო აღვილობრივი მღ. ჩომახიძე, რომელსაც ბ. ლოლობერიძემ ჩააბარა ყოველივე საბუთები და ყურანალები ამხანაგობისა; ასწავლა საღ და რომელ ხაზში ჩაეწერა და ამოეწერა ფულები.

მორნი სხვა წევრნი გამგეობისა დანიშნულ დღეს, როდესაც აღებ-მიცემა იყო, მოდიოდნენ მამა ჩომახიძესთან, რომელმანც ამხანაგობას საკუთარი ოთახი ათხოვა კასისათვის და საქმის საწარმოებლად, ესწრებოდნენ და სამიგის თანხმობით სწარ-

ვისა და ხერხის ხმა კი გამოისმა... **სოტა** ხანაც გაიარა და კალოს მხრიდან წყნარი ფთხილი სტენის ხმა მოისმა; ძალღი, რომელიც ღრენით წამოხტა და გაეჟანა ძნებისაკენ, რამწამს მივიდა მაშინათვე გაჩუმდა და კულის ქვევა დაიწყო; ეტყობოდა, რომ იქ ვიღაცა ნაცნობი უნდა ყოფილიყო, რომელსაც ეს ძალღი შეჩვეული უნდა ჰყოლოდა. **სოტა** ხანაც გაიარა და წყნარა გაიღო სახლის კარები და უფრო წყნარად ეილაკა ქალის სახემ გაიბინა კალოსაკენ. ის მივიდა თუ არა ურმეულებთან, შესდგა **სოტა** ხანს როგორც დამკრთალი ნადირი და ფთხილათ მიიხედ-მოიხედა. იმის მისვლაზედ გამოვიდა კაცი, რომელშიაც **სოტას** იცნობდით და გაცხარებულის, მაგრამ ნიადავით, ჩუმის ხმით წამოიძახა:

— ნუნუ! ჩემო ყველა! — და მოხვია მკლავები. ნუნუ მ სული განაბა, როგორც მტრედმა ქორის კლანქებში და მიჰყვა ხუთოულებთან, სადაც დასდნენ...

რამდენიმე ხანს ისე ჩუმად აღგზნებული თვალებით უყურებდა **სოტა** თვის სატრფო ნუნუს და ის კი თავდალუნული, თვალებ დაშვებული, რაღაცა მართლარე, გაყუჩებაში იყო...

ნუნუ იყო პეტრის ქალი და გაგიჟებით უყვარდა **სოტა**, მაგრამ მამა იმაზედ გათხოვების ნებას არ აძლევდა, რადგანაც სიძეთ თვისაგან გამოქნის კაცს ეძებდა. პეტრის უნდოდა

მოეხდა სამკე. მ. ჩომახიძეს მათი დაუსწრებლად და თანხმობის გამოუცხადებლად ფულის გაცემა არ შეეძლო ხოლმე, ვინაიდან არც წესდება აძლევდა ნებას და არც კასისი გაღება შეიძლებოდა. ძლიერ კასისა იმ ორს წევრს ებარა. პირველშივე მ. ჩომახიძემ ძრიელ გულ-მომაჭივნეთ და ერთგულად მოჰკიდა ამ საქმეს ხელი. რამდენიმე დღის შემდეგ კარგათ გაიგო ჩაწერა და ამოწერა წიგნებში და სხვა ფორმები რაც საჭირო არის. მინაიდან წიგნები მისივე სახლში იყო ერთ წამს ეგრე ნახავდით მას, რომ ამხანაგობის წიგნები ხელში არ ჰქონოდა; ასწორებდა და სულით და გულით სცდილობდა საქმეს კარგი შედეგი მიეღო. მინ იტყვის, თუ ბოროტი ენები არა, რომ მამა ჩომახიძე ამ საქმეში ძლიერ პატიოსნად და ბეჯითად არ შრომობდა. სამ წელიწად ნახევარს აწარმოებდა ის ამხანაგობის საქმეს. ამ დროის განმავლობაში მასთან აღმოაჩნეული წევრნი გამგეობისა, წესდებისაგან. თუ თავისი სურვილით გამოდიოდნენ და ამხანაგობა სხვას ირჩევდა ხოლმე. მართალია, მასთან აღმოაჩნეული ამხანაგები გამგეობისა ცოტას საყვედურობდნენ მასზედ, მარა უსაფუძვლო იყო. ისინიც ხშირად იტყოდნენ: ძლიერ მშრომელი და ბეჯითი კაცი არისო და ერთგულად აწარმოებს საქმესო. **მანსვენებული ბ. ლოლობერიძე** კარგი აზრის იყო მ. ჩომახიძეზედ ამ საქმეში და ამბობდა: „ამისთანას ამ

სიძეთ ისეთი კაცი, ვინც ვაჭრობაში გამოცდილი ყოფილიყო, რათა გაეღო იმისთვის დუქანი და სამართლიანად, თუ უსამართლოდ, ხალხი ეყვლით. ამისთანა კაცი კიდევ ამოჩნდა ერთს მედუქნეებში და დიდი ხანია რაც პეტრია თავის ქალს ჯვარსაც გადასწვრდა იმაზედ, მაგრამ ნუნუ თავს იკლამედა და არა სთანხმდებოდა.

სოტას და ნუნუს გატაცებულთ ერთგვარის გრძნობით, დავიწყებოდათ მთელი ქვეყანა, დავიწყებოდათ პეტრის წინააღმდეგობა იმათ შეუღლებზედ, დავიწყებოდათ თავიანთი თავიც და ეძლეოდნენ წუთის სიამოვნებას. ისინი იყვნენ ერთმანერთთან უმოწმოდ, ჰკოცნიდნენ ერთმანერთსა და პირობას აძლევდნენ ჩუმად ჯვარის დაწერაზედ; სხვა რაღა უნდოდათ?... მაგრამ მართლა უმოწმოდ იყვნენ და არავის ბოროტი თვალი არ უყურებდა იმათ?... **ოქტენ** რომ თვალი გადაგველოთ იქაურობისათვის მაშინ შეამჩნევდით ერთს კაცს, რომელიც ატუშულიყო ერთს ხუთეულთან და ისე აჰკრობიყო, თუ კარგათ არ დააკვირდებოდით, ძნებიდგან ძნელად გამოაჩნევდით. მს კაცი გახლდათ, ბეო მინასამილო, სწორეთ ის მედუქნე, რომელიც პეტრისათვის ქალის ქრმათ უნდოდა, ბეო იდგა ექვისაგან ანთებულის თვალე-ბით და უყურებდა **სოტას** ბედნიერებას. ის იქამდინ მისულიყო, რომ

საქმისათვის ევრავის ეიშოვნითო.“ მე არ მინდა ამით აღვიარო, რომ მ. ჩომახიძე რომის პაპა იყო, მაგრამ საქმე ამ ჩვენი ამხანაგობისა უცოდველად მიჰყავდა, რომელსაც, სხვათა შორის, გვიმტკიცებს დამტკიცებული ამხანაგობისაგან ანგარიშები შემოსავალ-გასავლისა 1876, 1877, 1878 და 1879 წლებისა, რომლებიც კიდევაც დაიბეჭდა ვაზეში.

შემდეგ ბ. ლოლობერიძისა, საზოგადოებამ ამხანაგობისამ ამოიჩინა თავმჯდომარედ ნიკოლოზ ლოლობერიძე, რომელიც ხელს უწყობდა მ. ჩომახიძეს ამ საქმეში და აქცევდა დიდ ყურადღებას, როგორც მაშინ, აგრეთვე ეხლა. 5 ივნისს ამა წელს იყო საზოგადო ჩვეულებრივი კრება ამხანაგობის დასამტკიცებლად 1879 წლის ანგარიშისა და სხვა საგნების გასარჩევლად. იმ დღეს წესდებისაგან მღ. ჩომახიძე გამოვიდა გამგეობისაგან, მაგრამ ამხანაგობის უმრავლესობამ ისევ ამოიჩინა ეს წევრად გამგეობისა. მარდა მისა აღმოაჩნეული იქნენ ორი ახალი წევრი გამგეობისა. მართი მათგან აზნაურიშვილი, ცოტათი არა მეგობართაგანი მამა ჩომახიძისა. მან ეს თანამდებობა მიიღო თუ არა, მაშინვე სტაცა ამ მოხუცებულ მღვდელს ხელი, დაუწყო ლანძღვა და ცილის წამება და იმ ზომამდის მიიყვანა, რომ მამა ჩომახიძეს დაატოვებია კაცობრივი გრძნობა და იძულებული იყო გამოსულიყო გამგეობისაგან.

მზათ იყო გადამხტარიყო და ორთავე შეყვარებულები იქვე დახვდნენ, მაგრამ არც ისეთი გაბედულობა ჰქონდა, რომ გათქმულს ვაჟკაცს **სოტას** შეჰპოვოდა პირდაპირ. იმისი ვაჭრული გული, სხვა რიგათ გადახდევინებას დაეძებდა თავის დაწუნებისათვის და როგორც ეტყობოდა კიდევ ებოვნა ეს საშუალობა, რადგანაც ერთბაშად ბოროტად გაიღმა, გაცურდა გველსავეთ ხუთეულების შუა და ჩავიდა დუქანში, სადაც გამცლელი ჯარის აფიცრები დროებას ტარებდნენ და კარგათ გადაიკრათ. რამწამს შევიდა თუ არა, მაშინათვე აფიცრებმა დაიწყეს ყვირილი:

— Миркитанти!... Миркитанти подать сюда!

— Что барин? შასუხა ბეო.

— არის აქ ქალები?... იკითხეს აფიცრებმა, რომელთაც აღარ გაეგებოდათ თუ რას შერებოდნენ, ბეომ გაიღმა და უპასუხა:

— მა! — ქალები მაშ არ იქნება?... და გონებაში გაუელეა რაღაც უპატიოსნო ავაზაკურმა აზრმა. მივიდა, იღუმალებით უთხრა: აქ ერთი ისეთმა ქალმა არის, რომ სწორეთ ანგელოზი რაღა.

— მაშ წადი მოიყვანე, რაღას უყურებ?

— მე ვგრე არ იქნება... იმ ქალთან ეხლა ერთი კაცმა.

— როგორ თუ კაცი?... **кь черту его!**

მს არის ჰეშმარიტება... რომელზედაც გწერს, რომელიც კორესპონდენტი.

ლიტერატურის ღუშეთის მაზრაში.

„დროების“ ერთ ნომერში წავიკითხე, რომ მთიდან უცნობებით ამ გაზეთისათვის, ამ ჟამად მთის სოფლებში არის ერთი სწეულება, რომელიც ხოცავს ყმაწვილებსა და, თუმცა მაზრის უფროსი შეგებობდა მაზრის ექიმის გამოგზავნას, მაგრამ აქამდინ არც ექიმი და არც ფერმალი არ მოსულაო. რადგანაც ეს განცხადება შემეხება მე, ვითარცა ღუშეთის უფლის მაზრის ექიმსა, ამიტომ მოვალედ ვრაც ჩემ თავსა დავსწერო რამდენიმე სიტყვა ამ საგანზედ, რომლისგანაც აშკარად გამოჩნდება, რომ არც მაზრის უფროსი და არც მე არა ვართ ბრალეულნი ამ საქმის დაგვიანებაში.

ღუშეთის მაზრა ძრიელ დიდი მაზრა არის. სიგძე აქვს ას ორმოცდაათი ვერსი მცხეთიდან მოკიდებული ლარსამდინ. სიგანეც ექნება თითქმის ამის ნახევარი მართლსა და ძანეთს შუა. ამოტენა მაზრაზედ მთავრობისგან ვარ დანიშნული მარტო მე ერთი ექიმი და მე უნდა გავწვედ მთელ მაზრაში ყოველ საქმეს, რომელნიც მრავალგვარნი არიან. მთავრობა მაგზავნის ხან ერთ და ხან მეორე მხარეს სხვა-და-სხვა საქმეებზედ. ხან დეტრილების დასამოწმებლად, ხან მოკ-

— Пойдемъ на штурмъ! დაიძახა ერთმა.

— Пойдемъ, пойдемъ! დაიძახეს სხვებმა და გავიდნენ მომღერალს სალდათებთან, რომლებიც დუქნის კარებზე მღეროდნენ ბ. აფიცრების გასართობათ. აფიცრების შტურმის ყვირილზედ, სალდათებმაც მისძახეს: „ურა!“ და შეიქნა ერთი ჩოჩქარი. მედუქნეს შეეშინდა, რომ თავის მოაზრებული პლანი არ დაეფუშოს და ძლიერს ჩააგონა აფიცრებს, რომ ყვირილზედ ქალს გაქცევა შეუძლიან და იმის პოვნა გაჭირდებოა. იმანასთხოვა ოციოდე სალდათი, რომლებიც წაიყვანა პეტრის კალოზე და შეყვარებულებს გარს კი შემოაკრა. რამწამს **სოტამ** ფეხის-ხმა გაიგონა, მაშინვე ფეხზედ წამოვარდა, თავის ბნელაღამეში დაჩვეულის თვალებით ადვილად გააჩინა, რომ ეს ხალხი სალდათები იყვნენ. ნუნუც წამოხტა შეშინებული და გაქცევა დააპირა, მაგრამ ერთმა სალდათმა ხელი გაავლო. **სოტა** გადახტა როგორც ვეფხე და ერთის დაკვრითვე გააგონა უზღელი რუსი. შამოხევიდნენ სალდათები და დაუწყეს იმას ცემა. რამდენიმე სალდათმა კი ქალი წივილ-კივილით გააქცის დუქნისაკენ. **სოტა** იბრძოდა რაც კი შეეძლო და რომ იმას ბევრი შეეძლო იმას დაინახავდით სალდათების დამტყრეულის თავ-პირითგან, რომელთაც თქრიალით სისხლი გაზდიოდა. ბევრი იბრძოდა, ბევრი იჩნება, მაგ-

ლოლი კაცების გასახრეკათ და ხან ხალხის და საქონლის სწეულობის შესატყობლად და მოსასობლად და ყველა უნდა ავასრულო თავ-თავის დროზედ. მართი სიტყვით, ყველაფერი საქმე მთელ მზრახში, რაც კი შეეხება საქმიან ნაწილს სულ ჩემ, ერთ კაცის კისერზედ არის.

ამიტომ ყველ, საქმეს ერთ-და-იმევე დროს ვერ ვასრულებ, ყველას უნდა დრო და რიგი. აი ამ ახლო ხანში მოხდა ამ გვარი საქმე! მზრახის უფროსისაგან ერთბაშით მომივიდა რამდენიმე ქალაქი ერთად სხვა-და-სხვა საგნისა. მწერდა, რომ წავსულიყავ სხვა რაიონის საზოგადოებაში ხალხის სწეულობის თაობაზედ; წავსულიყავ მსნის ხეობაში მოკლული ცხინ-ვალელი იზრაილის, გვარად ძირხელის დასამოწმებლად და ამას გარდა წავსულიყავ მთაშიც ყმაწვილების სწეულობის თაობაზედ, რომელზედაც არის ლაპარაკი. მანამ ჯერ პირველი ორი საქმე გავათავე შემდეგ რამდენიმე ხნისა წაველ მთაში ამ საგანზედ. ეს იყო მიზეზი დაგვიანებისა.

მთაში შესანიშნავი მოარული ყმაწვილების ავთამყოფობა ვერსად ვნახე გარდა სნოს ხეობისა. ამ ხეობაში კი სოფელ ბუღუშაურში, ვაოვე ნამდვილად ყმაწვილების სწეულობა, რომელსაც ექიმების ენაზეთ ჰქვიათ დიფტერია, რომელიც მდგომარეობს ყელის ტკივილში. შიგნით სასაში უზნდება ავთამყოფა მუწუკები, იარე-

რამ ბოლოს რიცხვა გადახდა და ღონე დაუდუნა. ნახა, რომ მისი მუწუკები იყ ევლარ საქმობდნენ და ღონე წამ-და-უწუმ აკლდებოდა, მოიკრა ხანჯალს ხელი და რა შეუტევა უკან იდგან კეტით მოეპარა მდუქნე და ძალზედ დაჰკრა და დასძახა: ეიცე შენ, ძაღლო!

სიკას ხანჯალი გაეარდა ხელიდან, თვალი დაუბნელდა წაბრბაცდა. მოხვდა მეორე კეტისა და დეცასალდათები მიცივდნენ, იზოვეს საღდაც თოკი, შეუკრეს სიკას ხელები და ისე წაათრეს ღუქანში. იქ კადვე უწყალოთა სცემეს, როგორც აფიცრებმა, ისე სალდათებმა და ნახევარწერ-ულვაში მთლად გააგლიჯეს. ამ დროს გაეარდა მძინარე სოფელში ხმა, რომ ჩვენებური მოკლეს ღუქანის კარშიაო და ჩამოცვიდა მთელი სოფელი, რომელმაც ცოცხალ-მკლარი სიკა ხელიდან გააგდებინა გამხეცვულს სალდათებს და ნუნუც განთავისუფლეს. სიკას გამოსვლაში კარებში შეხვდა ბეო, რომელიც დაინივით უყურებდა იმის ნახევარწერ-ულვას, დაგლეჯილს, გარუმბეზულს სახეს. სიკამ შეხვდა იმას, გული გელარ დაიმაგრა, და მცხარე ცრემლები გადმოსცვიდა.

— ძარგი, ბეო! ეს ხომ შენ მიყავ და ღმერთსა სთხოვე იაფად დაგიჯდეს ჩემი წერ-ულვაში.

მა სიტყვა, გამოვიდა გარეთ და ამ დღიდან ის აღარც თავის სოფელში

ბი, გარედანაც ყელი უსივდება და ამით იხრებოდა ყმაწვილები. ეს სწეულობა გაჩენილა აქა 7 ივლისს, ამ წლისას და არსებობს დღევანდლამდინ. ამ დროს განმავლობაში იმ ერთ სოფელში გამხდარა ავთ 27 სული, რომლისაგანაც მოჩენილა 11, დახოცლა 9 და დარჩენილი არის 7. შემეტესი ნაწილი ამ 27 სულისა არიან ყმაწვილები ხუთიდან ათის წლის ხნოვანობამდინ. მართი კი ამთავანი ყოფილა გათხოვილი 15 წლის ქალი.

რადგანაც დიფტერია საშიში და შესაყარი, გადასადები სწეულობა არის, მე მოვალეთ გრაცხ ჩემ თავსა ვითარცა ექიმი, სასარგებლოთ ხალხისათვის მოკლეთ ავწერო ჯერ ნიშნები და თვისება ამ სწეულებისა და შემდეგ რა საშუალობით შეუძლიან დაიფაროს კაცმა თავი რომ არ შეეყაროს და ბოლოს როგორ უნდა უწამლონ ავთამყოფს შინაურის საშუალებით ვიდრე ექიმს იზოვინდნენ.

1) ნიშნები დიფტერიის: რამდენიმე დღის წინათ მანამ გამოჩნდება ავთ-მყოფს დიფტერია, ის გრძობს სისუსტეს, ხალისი ეკარგება ყოველი ფრისა, საქმლის მადა არა აქვს და სძინავს მოუსვენლოთ. ასე არის ერთი ან ორი დღე, შემდეგ მისცემს სიცხეს და ყელი ასტკივდება, ასე რომ ყლაპვას ცოტათი უშლის. რამდენიც დრო გაივლის იმდენი ყლაპვა უფრო და უფრო უძნელდება. ამასთან ყელი და ჯირკვლები გარედან დაუსივდება,

და აღარც სხვაგან აღარავის არ უნახამს.

მართს დღეს ბეომ ურმები გაისტუმრა მლადიკავაზში და თითონაც მოირთო ახალ ტანისამოსში, თავიდან-ფეხებამდინ შეიჭურვა შევერცხლილის იარაღით, შეჯდა იორლა ცხენზედ და გასწია მლადიკავაზისკენ.

რამწამს ჩასცა რამდენიმე ვერსს, ცოტა ივან-წმიდის ქვედგან, თითქოს კლდიდან გამოვიდა ვილცა ცხენოსანი კაცი და გზა გადაულობა ბეოს.

— პატარა მოიცადე შენთან საქმე მაქვს, შესძახა იმან.

ბეომ მაშინათვე იცნო სიკა, რომელიც ამ ცოტას ხანში თითქოს დაბერებულიყო.

— მა, სიკაჯან!.. ძმობამ ასეთი გამეხარდა შენმა ნახვამ, რომ რაღა.

— მოიცადე-ლა, მაგას ეხლავე გაეცებო, მართლა გული გიამა ჩემი ნახვა თუ არა.

— მა! რატომ არ მიამებოდა, ძმასავით მიყვარხარ?

— ამოიღე ხმალი! შეჰყვირა სიკამ—ამოიღე, თუ დედაკაცი არა ხარ?!

— მა! რათ ამოვიღო... ვაი!.. სიკაჯან!.. სიკა!

— ამოიღე მეთქი! შესძახა სიკამ და იკრა ხმალს ხელი.

ბეომ რამწამს ხმალი დაინახა, ცხენიდან გადავარდა და დაუწყა ხეწვნა:

სიცხეს ხან უმატებს ხან უკლებს. ავთ-მყოფს რომ დააღებინონ პირი და ჩაჰხედონ დაიხავენ რომ ენა აქვს გათეთრებული და დასიებული, სასაში უზაზედ და პატარა ენის გარემო აქვს თეთრათ გამოყრილი პტყელ-პტყელი მუწუკები, თითქო რაღაცა არის მიკრულიო, თეთრათ, ანუ ნაცრის ფრათ ფურცლებივითა ეს თეთრი ყრილობა ზოგს თხლათა აქვს და ზოგს სკლათა და ზოგს ისე გაბმით მოედება მთელ ყელში და სასაში რომ ჩასავალ გზას სულ შეუკრავს ხოლმე. ამის მიზეზით საქმლის და სასმლის ყლაპვას ძლიერ უშლის. ბარდა ამისა სული. ქცევაც (სუნთქვა) დაბრკოლებული აქვს ავთამყოფს; იმას პირი დაღებული აქვს და სდის სქელი ნერწყვი (ნახლა), მყალი სუნი-სა. პირიც ძირეულ უყარს, ასე რომ ახლო ჯდომა იმასთან თითქმის არ შეიძლება, სუნი აწუხებს კაცსა. რამდენიც დრო გამოვიდის იმდენი ნიშნები უძნელდება ავთამყოფსა. ზოგსა ყელის მგზავს მუწუკებს გამოყრის ცხვირის ნესტოებში და ზოგსაც სასულეში (ყანყრატოში). ამის მიზეზით სულის ქცევას ძლიერ უშლის თითქო ირჩობაო, ყივანა ხველასავით. რაკი მივა ამ ზომამდე ეს სწეულება, მაშინ რომელიც მოსარჩომი არის იმას დაუწყობს ამ ნიშნების კლებას. ეს მოხდება მეოთხე ან მეხუთე დღეზედ. შელის სიმსივნე დაუწყობს ცხრობას შიგნით ყელში და სასაში მუწუკები მოსძვრება, სიც-

— შენი ქირიმე, სიკაჯან!.. რა გინდა?.. რაცა მაქვს სულ შენ მოგცემ, ოღონდაც თავი დამანებე... შეული გინდა?..

— შეული-კი არა, შენი სისხლი მინდა! ბაწყევტინა სიკამ. მემრე მოიხდა ქული და შესძახა:

— ღმერთო, დიდებული ივანე ნათლისმცემლო! შენა ხარ მოწამე, რომ ამ კაცთან მე დანაშაული არა მქონია-რა და ისე ტყუილ-უბრალოთ გამამკლო ტოლ-სწორებს... ღმერთო, ხევის ჯვარ-ანგელოზო! თქვენა ხართ მოწამენი, რომ აქამდისინ თუნდ ათჯერ მოგკლამდი ამ კაცს, მაგრამ, რადგანაც ეს უიარალოთ დადიოდა, უიარალო კაცი დედაკაცსა ჰგავს და იმითომ არ მოგკალ.

— შენა ხარ მოწამე, დიდებული ივანე ნათლისმცემლო! რომ აქაც ღალატით და ჩასაფრებული არა ვკლამ... მუ ცოდოსა ვშვრები, თქვენ მაპატივით, ხეურო ანგელოზო!.. მემრე მიუბრუნდა ისევე ბეოს:

— ამოიღე ხმალი!.. ბეო დაბობლამდა იმის ცხენის ფეხებთან და ეხეწებოდა.

— იქ, იმ ღამეს, ძალიან გულადი იყავ!.. აბა დედა შაირთე ცოლათ თუ აქაც შენი კაცობა არა სცადო!.. ბეოს შიშისაგან თავი ვერ აედო და ევლარ შეეხდნა გარისხებული სიკასათვის.

— არ ყოფილხარ ღირსი მაგ იარაღის ტარებისა და მაშ მოკვდი ძაღლო!

ხე გამოხელდება, ყლაპვას დაიწყებს თავისუფლათ, მადა და ძილი მოუვა და ნელ-ნელა, მოჩენება ეს ცვლილება ერთ დღეს კი არ იქნება, არამედ რამდენიმე დღის განმავლობაში ზოგს ერთი კვირაც გაუწევს. ხოლო რომელიც მოსარჩენი არ არის იმას კლების მაგიერათ უფრო და უფრო გაუძნელდება ყველა ნიშნები საშინლათ დასუსტდება ძილათ მივარდება და მოკვდება.

2) დამოუარველი ზომიერება დიფტერიისაგან. დიფტერია რაკი ძირეულ შესაყარი სწეულება არის, ამიტომ დიდი სიფთხილე უნდა კაცსა რომ არ შეეყაროს. ეს სწეულება ეყრება ერთისგან მეორეს ხელის შეხებით ავთამყოფთან, იმის ტანისამოსის ჩაცმით და იმ ჰაერით, რომელშიაც არის ავთამყოფი, ამიტომ ის ჰაერი არის იმის სუნთქვით მოწამლული. ეს ჰაერი იწამლება იმ ნივთიერებით, რომელიც არის ყელის მუწუკებში. ის მუწუკები ღვება, იშლება და უშვებს ცუდს სუნსა და სწამლავს ჰაერს. არა თუ ეს მუწუკები, არამედ ყოველი გამოწავალი ავთამყოფისაგან შეიცამს ამ ნივთიერებას ასე, რომ ყოველიფერი რაც კი გამოვა ავთამყოფის ტანისაგან, ესე იგი ნერწყვი ცხვირის ნუზ-ლა, ოფლი, შარდი და განავალი გააჩენს სხვადაც ამ სწეულებას, თუ მოეცება კაცსა. ამიტომ ყოველის ღონისძიებით უნდა ცდილობდეს კაცი, რომ არაფერი ესენი არ მოეცნოს არც ხელებზედ და არც ტანზედ და

ამ სიტყვებთან ერთად, იელვა ხმალი და ბეო გაგორდა თავე შეუზედ გაჩეხილი...

სიკამ დაიჭირა ბეოს ცხენი, გამოაბა მკედარს პატრონზედ, დაუძახა იქავე მყოფს პატარა მწყემსებს და უთხრა:

— ამას უყურეთ სანამ ვინმე მოვა, არა დაეკარგოს-რა, თორემ ვაი თქვენ გინდათ. ამ სიტყვებით შემოჰკრა ცხენს მათრახი და გაჰქუსლა ვინ იცის საითკენ...

ბაიარა წელიწადმა, ორმა, სამმა, მაგრამ სიკა აღარ გამოჩნდა... მხლაც რომ მიხვიდეთ ძღოში, თქვენა ნახეთ ოთხათ მოკაკულს უსინათლო ბებერს დედაკაცს, რომელიც მზეზედა ზის და ჩამოსდის მდულარება ცრემლები. ის თითქოს გაღეულა, გამხმარა, რაღაცა მწუხარებით და რაღაცა გულის ცეცხლს დაუწვამს... ეს განლავს საბრალო სიკას დედა, უპატრონოთ დარჩენილი. ბულ-კეთილი მიზობლები თუ გაიყვანენ მზეზედ, რომ იქ დაღვაროს ცრემლები თავის დაკარგულს შვილზედ, თორემ თითონ ხომ აღარასა ხედავს... საკვდილი მაინცა სწევოდა ამ საცოდავს!..

თუ ვინცაა არის, გაუფთხოვლობა-
ბით მოეცხოს სადმე, მაშინვე უნდა
დაიბანონ კარგათ წყლითა და საპნით.
თუ ძუძუ მწოვარ ყმაწვილსა სჭირს ეს
სწეულება მაშინ მაწოვარმა დედა-
კაცმა ყოველ მოწოვების შემდეგ
უნდა ჩამოიბანოს ძუძუს თავები. ასე
უნდა მოიქცნენ ის დედა-კაცები, რომ-
ელთაც ძუძუს თავები სჭირვით ანუ
დამსკდარი აქვს.

შეგლახედ პირველი და უმთავრესი
საშუალება რომ სხვას არ შეეყაროს
ის არის რომ ავთმყოფს უნდა მოე-
რიდონ. ძარგა-მყოფი ყმაწვილები
არ უნდა მიაკრონ ავთმყოფებს და
თუ შეიძლება სულაც ნუ იყოლიებენ
იმ სახლში, სადა არის დიფტერიით
ავთმყოფი, ხოლო ვინც ვერ დაანე-
ბებს თავსა და ნიადაგ იმასთან არის,
ის უნდა ძრიელ გაუფთხოვლობდეს, რომ-
ვარც ავთმყოფსა, ეგრეთვე თავის
თავსა, სისუფთავე უნდა იქონიოს
ყოველ გზის. ავთმყოფი უნდა სუფ-
თათ შეინახოს თუ ტანისამოსით, თუ
ქვეშაგებით, ავთმყოფის ნერწყვსა,
ნუწლასა, ნახევლსა, შარდსა უნდა
ერიდოს რომ არ მოეცხოს და თუ
მოეცხოს ფიცხლავ უნდა ჩამოიბანოს
წყლითა და საპნითა. ავთმყოფს ახლო
არ უნდა დაუჯდეს რომ პირში არ
ჩაუყარდეს ეს ცუდი სუნი და სუნთქვით
არ შეეყაროს ეს სწეულება. ხვეწნა
და კოცნაც ავთმყოფისა არ ეარგა.
მრთ ჭურჭელში ავთმყოფთან არ
უნდა ჭამონ და არც ერთ ჭურჭლით
სვან. არც უნდა იხმარონ ავთმყო-
ფის პირსახოცი და ხელსახოცი. მარდა
ამისა საცა დიფტერიტი არის იმ სო-
ფელში, ანუ ქალაქში, ყველა ადა-
მიანი ზომიერათ და გაუფთხოვლობით
უნდა სცხოვრებდეს, რომ არ გა-
უზრდეს ეს სწეულება. ზომიერათ
უნდა ჭამონ და სვან. ლოთობას
ერიდნენ, ნამეტნავათ ტანის გაციებას
ერიდნენ. მფლიანი ტანი არ შეი-
ციონ, შეხ-მიშველა ნამში არ იარონ
და უშიშრათაც იყენენ.

(დასასრული შემდეგში იქნება).

განცხადებანი

სამაჰრო სახლი

იაგორ კასულოვი და აბ.

შეორჩილესად სთხოვს მეორე ხა-
რისხის პაის პატრონებს, რომელთაც
ამხანაგობიდან გასელა მსურთ და უნ-
დათ მიიღონ მათგანვე შეტანილი ძი-
რის ფული მიმდინარე საოპერაციო
წლის ანგარიშის დამტკიცების შემ-
დეგ, რომელიც გათავდება ამ წლის
1 დეკემბერს—შემოიტანონ სიტყვი-
ერი ანუ დაწერილი განცხადება თა-
ვის სურვილისა ამ სახლის მთავარ
კანტორაში, თანახმად § 37, რომ-
ლითაც ყოველი მათგანი შეკრულნი
არიან ჭირმასთან.

(3—1)

ახალი გამოფენა

მოთხი თვის მოქმედების ნაყოფი

„ვილროვისა და აბ.“

ჟოტოგრაფიისა

(საგანგებოდ აშენებულს სახლში)

ბოლოვინის პროსპექტი, თ. ი. ზუ-
ბალოვის სახლი მთილისის ქრების
გვერდით; ყოველ-დღე დილის 9 სა-
თიდან საღამოს 8-მდე.

10—2

მომავალი ოკტომბრის პირველი-
დან ამა წლისა ეხსნი ქ. ბორში
სახლს, რომელშიაც ამ წლობით, ე.
ი. მამავალ 1881 წლის ენკენიფემ-
დი, მიიღებინან თხუთმეტადამ ოცამ-
დე მოსწავლე გამწვამი რომელთაც
ექნებათ საწოლი, სასადილო და სა-
კითხავი ოთახები. ამავე სახლში მიი-
ღება ჯერ-ჯერობით მუქთად. ერთი
რომელიმე ძალიან ღარიბი მოსწა-
ვლეთაგანი, ვინც ადგილობრივს სას-
წავლებელს გაათავებდეს; ამასთანავე
ბავშვებზე იქნება ზედამხედველობა
მათის ზნეობის დასაცველად და სწავ-
ლაზედ თვალის დაჭერა. მსურველთ
შეუძლიანთ მომმარათონ პირობების
და ფასის შესატყობლად ქ. ბორში,
საკუთარს სახლში.

აღალა თუთაგვი.

(10—7)

ქ. გორში გააღო

მარიამ კერესე- ლიძისაგან

ქართული წიგნის მაღაზია

იმყოფება კოპინაშვილის სახლ-
ში ოქონის ეკლესიის მახლობლათ,
სადაც ისეიდება ყოველ გვარი ქარ-
თული წიგნი.

მსურველთ შეუძლიანთ მიმართონ
ამ მაღაზიას ამ ადრესით:

Въ Гори, въ книжный мага-
зинъ Маріи Кереселидзе.

(12—12)

პატენტირანი ზგოტაგვი

თმებისათვის 1 მ. 50-დამ და ცხენე-
ბისათვის 1 მ. 75-დამ; ყვავილები
სახურაგებით 2 მანეთიდან; საძმევე
30 კაბ.; რუბეკები 5 კა-დამ; ფილტრე-
ბი (წყლის დასაწმენდი) 3 მ-დამ და
გვადრები 1 მან-დამ; თეფშები 2 მ-დამ
ინიდუჟი; შოკოლადის კანფეტები 20
კ-დამ თითო ყუთი და სხვ. ინგლი-
სურს მაღაზიაში.

(100—56)

დამშეულთ სასარგებლოდ ყოფი-
ლის გამოფენის დაბოლოებით მოს-
პობის გამო არის

დიდი

დაყიდვა

ზეთიერი და აკვარელის სურათებისა
გასაკვირველ იაფად, ბ. მირზაივის ყო-
ფილს სამხატვრო გამოფენაზე, ბო-
ლოვინის პროსპექტზე, შიოვეის
სახლში მესტლის ფოტოგრაფიის
გვერდით. ბაყიდვა იწყება ამ თვის
4-დამ ამავე წლის 1 პირველ ოკ-
ტომბრამდე. იმავე რიცხვიდან გამო-
ფენის სადგომის ერთი წილი ჰქირა-
დება. იქვე ეზოში იყიდება რკინის
განჯინები (შეაფები).

(8—4)

ინგლისის მაღა- ზია

Maison de confiance

შეადრეთ ჩვენი ხაზი—1 მ. 10 კ. მოსკოვის ხაზი—1 მ. 40 კ.

— — — 1—20	— — — 1—60
— — — 1—40	— — — 1—80
— — — 1—60	— — — 2—
— — — 1—80	— — — 2—50
საუკეთესო—2—	— — — 3—

იქვე ისეიდება სხვა საქონელიც:
თოფები, რევოლვერები, კრაუტები,
ჭურჭელი, ჩაიდნები, გასადებები, და-
ნები, კოვზები, ტაშტები, კალმები,
ქაღალდი, შოკოლადი, კაკაო, კანფე-
ტები, მურამები, მაგნეზია, უნაგირი-
ბი, კლიფონკა, წინდები—კაცისა და
ქალის, ხელ-სახოცები, მაკინტოშინ

კალენკორი—სულ შეფუთვით
დამ 50 პროცენტით უფრო იაფად,
ვიდრე სხვა რომელსამე მაღაზიაში.

მინც ქალაქს გარედამ 25 მანეთი-
დამ 1000 მანეთამდინ საქონელს გა-
მოიწერს, გასაგზავნს არაფერს არ
დის.

(100—35)

შენიშვნა

რადგან მოედს ქვეყანაში გამომჩენილი
და მიღებული წამალი.
თმის გასამაგრებელი.

მაკ - მასტერი

ერთობ ბევრი ისეიდება, ამის გამო
ინგლისის მაღაზიაში ეს წამალი
ხლა 2 მაეთად ღირს.

(100—50)

მუთაისის მაღაზიის გამგეობა

ამცხადებს, რომელ ოთხ რიცხვს მო-
მავალ ოკტომბერს გამგეობის პრისუსა
ტვიაში არის. დანიშნული ვაჭრობ-
გაცემისთვის ქალაქის სასწორის კე-
ლად გადაუდებლად სამის წლის ვა-
დით. ვაჭრობა დაიწყება თორმეტ სა-
ათზე და გათავდება ორს საათზე ნაშ-
ვადღევს ვაჭრობა იქნება როგორც
სიტყვიერათ, აგრეთვე დაბეჭდილი
კონფერტით, პირობების განხილვა
ვისაც სურს შეუძლია განიხილოს
უპრავის კანცელარიაში დილის რვა
საათიდან ვიდრე ორს საათამდე ნაშ-
ვადღევს ყოველ დღე.

დაიბეჭდა და ისეიდება

ლექსები იოსებ დავიდიშვილისა.

გამოცემული ი. დავიდიშვილისა და გარდენ გოცინიძისაგან.

ფასი ორი რუბრი

ისეიდება შემდეგ ალაგებში: მთილისში—ბრ. ჩარკვიანის და სხვების
წიგნის მაღაზიებში. მუთაისში—ბერარდის წიგნის მაღაზიაში. ბორში—თ-
ტო ლოთიაშვილის საბაყლო ღუქანში. თელავში—ძირილე ჯაჭვადესთან
(მუთაიაქში). ონში (რაჭაში) თ. პრმილე მიქელაძესთან და საგარეჯოს—
სასოფლო ღებოში.

(6—4)